

..

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.8/2024/7.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. április 03. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt terheltl ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2023. november 29. napján kihirdetett 41.Kb.65/2023/5. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2023. november 29. napján kihirdetett 41.Kb.65/2023/5. számú ítéletével terheltl-at bűnösnek mondta ki szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében (Btk. 439. § (1) bekezdés). Ezért őt megrovásban részesítette. Kötelezte továbbá a vádlottat az eljárás során felmerült 57.759.- forint bünygyi költség megfizetésére.

[2] A kihirdetett ítéletet a katonai ügyész tudomásul vette, míg a vádlott és védője a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három munkanapi határidőt tartott fenn, majd a védő a törvényes határidőben felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A védő a fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtette, hogy bár az elsőfokú katonai tanács mérlegelési jogkörében eljárva hozta meg ítéletét, álláspontja szerint az ítéltáblának a másodfokú eljárás során alkalmaznia kell a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakat. Ezt azzal indokolta, hogy az elsőfokú katonai tanács két bizonyítékot nem vett figyelembe, illetve nem értékelt kellőképpen. Elsőként az ügyben 2022. december 15. napján készített 07026/2022. számú orvosszakértői vélemény-kiegészítésre utalt, melyben orvosszakértől leírta, hogy 2022. – helyesen október 23. – 05.15 perckori cselekmény időpontjában Terheltl szervezetében lévő alkohol mennyisége orvosszakértői eszközökkel nem állapítható meg. Másodikként pedig a háziorvosl által kiállított azon igazolásra hivatkozott, mely szerint a vádlott diabeteses beteg. Mindezek alapján a védői álláspont

szerint az elsőfokú ítélet (12) pontjában írt megállapítások iratellenesek, tényekből tényekre helytelen következtetést vont le az eljáró katonai tanács. A védő a marasztaló ítélet másodfokú eljárásban történő megváltoztatását és védenca felmentését indítványozta.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.924/2023/2. számú átiratában a védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak. Kifejtette, hogy az elsőfokon eljáró katonai tanács a perrendi szabályokat megtartotta és ügyfelderítési kötelezettségének is eleget tett, melynek keretében az ügy megítélése szempontjából elengedhetetlenül szükséges bizonyítékokat beszerezte és azokat mérlegelve a vádlott védekezésével szemben állapította meg a tényállást, amely mentes a Be. 592. § (1) és a (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, így felülbírálatra alkalmas és a másodfokú eljárásban irányadó. Az elsőfokú katonai tanács indokolási kötelezettségének is eleget téve részletesen bemutatta a bizonyítékokat és helytálló magyarázatát adta annak, hogy miért alapította a történeti tényállást a vádlottal szemben alkalmazott légalkoholszonda a vér- és vizeletvétel eredményére, valamint az igazságügyi orvosszakértői véleményre és az egyéb ismertetett okiratokra. A katonai tanács a rögzített tényállás alapján helyesen következtetett a vádlott elkövetéskori tudattartalmára, szándékára és a bűnösségére, valamint a cselekményét is törvényesen minősítette. Helytállóan fejtette ki, hogy a vádlott azzal a magatartásával, hogy szolgálatba lépésekor úgy jelent meg a szolgálati helyén, hogy a szervezetében szeszes ital fogyasztásának eredménye volt kimutatható, alkalmatlanná tette magát a vezényelt fegyveres szolgálata felvételére, illetve annak ellátására. Álláspontja szerint annak nincs jelentősége, hogy az alkoholkoncentráció milyen mértékű volt a szervezetében, annak igen alacsony mértékét csak enyhítő körülményként lehetett értékelni. A vádlott terhére rótt szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége nem csak egyenes szándékkal követhető el, ezért a vádlott azzal a magatartásával, hogy a szolgálatba lépése előtti időszakban – szolgálatba vezényléséről kellő időben értesülve – olyan mennyiségű szeszesitalt fogyasztott, mely nem ürült ki a szolgálat megkezdésének időpontjáig a szervezetéből, ha nem is kívánta, de belenyugodott abba, hogy ezzel a szolgálat ellátására alkalmatlanná teszi magát. Ezért cselekménye legalább eshetőleges szándékkal elkövetettnek minősül.

[5] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket feltárta és ítélete indokolásában értékelte, melynek eredményeképpen helytállóan jutott arra az álláspontra, hogy a vádlott cselekménye az elbírálásakor már oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a törvény szerint alkalmazható legenyhébb büntetés kiszabása is szükségtelen, ezért törvényesen részesítette őt megrovásban. Az elsőfokú ítéletében a bíróság a jogszabályoknak megfelelően kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[6] A leírtak alapján a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéletábra Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 41.Kb.65/2023/5. számú ítéletét a Be. 605 § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[7] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen járt el.

[8] A vádlott védője által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljes körűen felülbírálta.

[9] A teljes körű felülbírálatra tekintettel a másodfokú katonai tanács vizsgálta az ügyben az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét.

[10] A fellebbviteli katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, eljárási szabálysértésre, ezen belül hatályon kívül helyezést eredményező abszolút vagy relatív eljárási szabálysértésre a jogosultak sem hivatkoztak.

[11] A fellebbviteli katonai tanács a teljesség igényével rögzíti, hogy a Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészség a 2.Nyom.2142/2022. számú vádiratában terhelt1al szemben a Btk. 439. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt emelt vádat, egyben indítványozta, hogy a bíróság a Be. 740. § (1) bekezdése szerinti büntetővégzés meghozatalára irányuló eljárásban – tárgyalás mellőzésével – a vádlottal szemben a Btk. 33. § (4) bekezdésére figyelemmel – szabjon ki pénzbüntetést, valamint kötelezze a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

[12] Az ügyészség indítványának helyt adva a törvényszék katonai tanácsa a 2023. június 2. napján kelt 41. Kbk.49/2023/7. számú büntetővégzésében terhelt1at a Btk. 439. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt megrovásban részesítette, egyben kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[13] A büntetővégzéssel szemben a vádlott védője a törvényes határidőn belül tárgyalás tartása iránti kérelmet terjesztett elő, a vádlott a törvényes határidőn belül nem tett nyilatkozatot.

[14] A védő jogorvoslati nyilatkozatára tekintettel a törvényszék katonai tanácsa az ügyben előkészítő ülésre tűzött ki határnapot.

[15] Az ítéltábla katonai tanácsa megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az előkészítő ülést – a büntetővégzés hatályon kívül helyezését követően - a Be. LXXVI. fejezetében írt szabályok betartásával tartotta meg. A vádlott felé intézett figyelmeztetések a jegyzőkönyv tanúsága szerint mindenre kiterjedőek voltak és mindenben megfeleltek a törvényi előírásoknak. Az előkészítő ülésen a vádlott a bűnösségét a vádirat szerinti cselekményben nem ismerte el, ezért a katonai tanács a Be. 503. § (1) bekezdése alapján a vádról tárgyaláson határozott, melyet a Be. 508. §-a alapján nyomban kitűzött és megtartott.

[16] A vádlott felmentésére irányuló fellebbezés nem megalapozott.

[17] Az elsőfokú katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg és rögzítette az ítélet [3] bekezdésében. A tényállás megállapításához szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, ügyfelderítési és indokolási kötelezettségének eleget tett. Az elsőfokú katonai tanács az ítélet [9]-[12] bekezdésében bekezdéseiben vette számba és értékelte az általa megvizsgált bizonyítékokat és meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlott bűnösségét tagadó védekezését fogadta el a tényállás alapjául. A bizonyítékok értékelése és az azokból való következtetés levonása során logikai hibát nem vétett.

[18] A vádlott a tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni, így a törvényszék a nyomozati vallomásának felolvasásával és az egyéb rendelkezésre álló releváns okirati bizonyítékok ismertetésével folytatta le a bizonyítási eljárást. A vádlott a gyanúsított kihallgatása alkalmával a gyanúsítással szemben – melynek tényállása a vádirati tényállással teljesen egyező volt – panaszt nem terjesztett elő. Vallomásában azt adta elő, hogy 2022. október 23. napján 05:30 óra körüli időben indult a lakóhelyéről a munkáltatólra. Nem vitatta, hogy előző nap a déli órákban fogyasztott 3 cent pálinkát, majd ebédelt, vacsorázott is, és mivel reggel nem érezte magát ittasnak, úgy gondolta, hogy szolgálatra alkalmas állapotban van. Hivatkozott arra, hogy másfél órával később, a vér- és vizelet vételt követően a szonda már negatív értéket mutatott.

[19] Itt szükséges megjegyezni, hogy a vádlottal szemben a Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészség a 2023. április 19. napján kelt 2.Nyom.2142/2022. számú határozatával a vádlottal szemben szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt folytatott nyomozás megszüntette és a cselekmény elbírálását fegyelmi eljárásra utasította. A vádlott a határozattal szemben panaszt terjesztett elő, melyben kifogásolta, hogy az ügyben készült 29200-801/40024-2/2022. szak.Osz:07026/2022. számú orvosszakértői véleményt nem tárták elé a gyanúsított kihallgatása alkalmával, mely szakértői véleményből kiemelte, hogy „....a rendelkezésre álló mérési eredmények alapján Terhelt1 véralkohol koncentrációja a 2022. 10. 23-án 05 óra 15 perckori cselekmény időpontjában nem számítható, mivel a 0,2 g/l (ezrelék) érték alatti mérési eredménnyel visszaszámlálás nem lehetséges”.

[20] Az elsőfokú katonai tanács a nyomozás során kirendelt igazságügyi vegyész szakértői vélemény alapján irathűen rögzítette, hogy a vádlott előállítását követően a 07:05

perckor foganatosított vérvétel eredménye a vérmintában 0,18 g/l ezrelék, míg a vizeletminta 0,44 g/l ezrelék etilalkohol koncentrációt mutatott ki.

[21] Az ítéltábla a vádlotti hivatkozásra tekintettel rögzíti, hogy a nyomozó hatóság a fenti szakértői vélemény kiegészítését rendelte el, mely alapján a szakértőnek arra kellett választ adnia, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján a vádlott szervezetében milyen mértékű etilalkohol-koncentráció volt 2022. október 23. napján 05 óra 15 perckor. A vádlott által a védekezése alapjául előadott, 29200-801/40024-2/2022. szak.Osz:07026/2022. számú kiegészítő szakértői vélemény valóban azt rögzítette, hogy a rendelkezésre álló mérési eredmények alapján Terhelt1 véralkohol koncentrációja a 2022. 10. 23-án 05 óra 15 perckori cselekmény időpontjában nem számítható, mivel a 0,2 g/l ezrelék érték alatti mérési eredménnyel visszaszámolás nem végezhető.

[22] A másodfokú katonai tanács azonban hangsúlyozza, hogy a kiegészítő igazságügyi orvosszakértői vélemény nem a vádlott szolgálatba lépésének (tehát a vád tárgyát képező cselekmény) időpontjára, hanem az otthonából a szolgálati helyére történő indulásának időpontjára vonatkozott. Ebből következően vélhetően a kiegészítő szakértői vélemény megállapítására tekintettel nem kerülhetett sor vádemelésre a szolgálat alóli kibúvás vétségén túl ittas járművezetés vétsége miatt is. A szolgálatba lépés időpontjára vonatkozóan tett szakértői megállapításokat azonban a vádlott sem vitatta.

[23] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint tehát az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenysége okszerű és logikus volt, az általa megállapított tényállás helyes, nem ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helyes következtetést vont le. Az ítéleti tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a felülbírálata alapjául elfogadta.

[24] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A védő a fellebbezésében új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkozott, az ügy előrevitelét szolgáló és az elsőfokú katonai tanács által vizsgált bizonyítékokon túli bizonyítékokra vonatkozó bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, ezért a védőnek a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

[25] Az elsőfokú bíróság a ténybíróság, feladata és kötelessége, hogy a vád tárgyává tett tények szempontjából lényeges bizonyítékokat hiánytalanul, egyenként és összességében értékelje, amelynek eredményeként az ítéletben a vád tárgyává tett cselekmény történeti

tényállását, valamint az elkövető személyével összefüggő, a cselekményére kiható, azt befolyásoló tényeket megállapítsa.

[26] A másodfokú bíróság nem értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amennyiben az ítélet egyébként megalapozott és új bizonyíték nem merült fel, mivel az a Be. 593. § (2) bekezdésében írt felülmérlegelés tilalmába ütközne.

[27] Az ítéltábla álláspontja szerint a hivatkozott törvényi kötelezettségének a törvényszék katonai tanácsa maradéktalanul eleget tett, okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére.

[28] Egyebekben helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság arra, hogy az, hogy a vádlott és védő hivatkozása szerint a vérvételt követően megismételt LION alkoholszonda már 0,00 mg/l értéket mutatott, irreleváns, az nem befolyásolja a bűnösség megállapíthatóságát, legfeljebb büntetés kiszabási tényező lehet. Az a vádlotti hivatkozás sem fogadható el jelen esetben, hogy az alkalmazott LION alkoholszonda nem hiteles mérőeszköz, figyelemmel arra, hogy az ügyben az alkoholszondás mérést – vagyis a szolgálatba lépés, a vádbeli cselekmény elkövetésének időpontját - követően vér- és vizeletvétel is történt, amelynek eredménye egyértelműen pozitív volt.

[29] A Fővárosi Törvényszék Katonai tanácsa tehát az irányadó tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor a vádlott bűnösségét a Btk. 439. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében megállapította.

[30] Ezt a bűncselekményt az a katona követi el, aki fontos szolgálati feladat alól megtévesztéssel, vagy távolmaradással kivonja, vagy annak teljesítésére képtelenné teszi magát. A BH 2007.286. és EBH.2004.1112. számú eseti döntésben is kimunkált és következetes ítélkezési gyakorlat szerint a szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége nem célzatos bűncselekmény, ezért eshetőleges szándékkal is megvalósítható. Az eshetőleges szándék megállapításához az alanyi oldalon szükséges, hogy az elkövető tisztában legyen azzal, hogy mikor kell szolgálatba lépnie, és ehhez mérten tanúsítson olyan magatartást, amelynek előre látható következménye, hogy a szolgálat ellátására képtelenné válik. A szolgálat ellátására képtelenség fogalmán pedig nem az abszolút értelemben vett fizikai alkalmatlanságot kell érteni, hanem azt, hogy az elkövetőtől a szolgálat megbízható ellátása nem várható el. Értelemszerűen fegyveres járőrszolgálat megbízható ellátása nem várható el olyan személytől, akinek a szervezetében szeszessital fogyasztásából származó alkohol van.

[31] Ezen túlmenően arra a vádlotti védekezésre tekintettel, mely szerint nem érezte magát alkoholos befolyásoltság alatt állónak, a másodfokú katonai tanács utal a BH 1995.331. számú eseti döntésre is, melyben kifejtésre került, hogy a szolgálati feladat alóli kibúvás

vétsége megállapításának nem feltétele, hogy a szeszes italt fogyasztott rendőr – és értelemszerűen a Btk. 127. § (1) bekezdésében írt bármely másik, katonának minősülő elkövető – a szolgálati feladat ellátására teljesen alkalmatlan legyen, nincs jelentősége annak, hogy a szolgálatba lépő személy milyen mértékű alkoholos befolyásoltság alatt áll. Adott esetben a bűncselekmény megállapíthatóságához szükséges fenti törvényi kritériumok maradéktalanul teljesültek.

[32] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa helyesen vette számba a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket és megalapozottan rögzítette, hogy szemben azzal, hogy súlyosító körülmény a vádlott esetében nem volt feltárható, enyhítő körülményként kell értékelni a 20 éves, kiváló, kiemelkedő szolgálat teljesítésről tanúskodó parancsnoki jellemzést.

[33] A fellebbviteli katonai tanács osztotta az elsőfokú tanács álláspontját, miszerint a vádlott személyi társadalomra veszélyességének csekély fokára tekintettel vele szemben büntetés kiszabása szükségtelen, illetve a vádlott terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlya a cselekmény elbírálásakor már olyan csekély, mely a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabását vagy más intézkedés alkalmazását nem indokolja.

[34] A fentiek alapján Btk. 79. §-ban írt büntetési célok eléréséhez jelen esetben elégséges a Btk. 64. § -ban szabályozott intézkedés, a megrovás alkalmazása, mellyel a bíróság helytelenítését fejezi ki a jogellenes cselekmény miatt, és felszólítja a vádlottat, hogy a jövőben tartózkodjon bűncselekmény elkövetésétől.

[35] Az elsőfokú katonai tanács ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek.

[36] A fellebbviteli katonai tanács a fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tartott tanácsülésen helybenhagyta.

Budapest, 2024. április 03.

Dr. Török Zsolt hb. dandártáborok s.k.

a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 41.Kb.65/2023/5. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.8/2024/7. számú végzése folytán 2024. április 03. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2024. április 03.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke